

De beul van Arnhem

Als je tegenwoordig een misdadiger bent, moet je vaak voor lange tijd naar de gevangenis. In de achttiende eeuw en in de tijd daarvoor vindt men juist dat je criminelen niet moet opsluiten. Ze zouden net zoveel pijn moeten lijden als de mensen die ze pijn hebben gedaan. Misdadigers worden daarom op een speciale plek op het marktplein in de stad gestraft. De pijnlijke straffen worden allemaal uitgevoerd door één man: de beul.

Een beulscontract

We weten dat Arnhem al in 1452 een beul had. Wat de beul in Arnhem precies moet doen, weten we door een speciaal document: een beulscontract. Op 13 februari 1760 wordt er namelijk een nieuwe beul aangenomen. Deze man heet Johan Hendrik van Anhalt. Johan is door het bestuur van de stad aangenomen om mensen te straffen. In het contract dat hij van de gemeente krijgt, staat hoeveel geld hij verdient voor het uitvoeren van bepaalde straffen:

- Het toedienen van zweepslagen of brandmerken van misdadigers	3 gulden
- 35 euro	
- Het controleren van de wonden na het brandmerken van de misdadiger	1 gulden
- Het vastbinden op een tafel en martelen van misdadigers <i>Inclusief het meenemen van touwen om de persoon mee vast te binden</i>	3 gulden
- Het afsnijden van een oor	3 gulden
- Het afslaan van een hand	5 gulden
- Het afslaan van een hoofd met een zwaard of bijl <i>Inclusief het schoonmaken en meenemen van het wapen</i>	30 gulden
- Het ophangen van een misdadiger en zijn hoofd afslaan <i>Inclusief het hoofd op een speer zetten en het hoofd aan publiek tonen</i>	50 gulden
- Het afknippen van vingers en tenen met een gloeiend hete tang	5 gulden per kneep

(Let op! 1 gulden toen is ongeveer 12 euro nu)

Pijnlijke straffen

In deze tijd is het heel gewoon om misdadigers heel pijnlijk te straffen. Mensen denken in 1760 dat misdadigers het beste leren van hun slechte daden door veel pijn te lijden. Ook word je straf bepaald door wat je precies hebt gedaan. Heb je spullen gestolen, dan word je hand afgehakt. Als je hebt gevochten, word je gemarteld en als je iemand hebt vermoord, word je zelf ook gedood.

Een gezellig uitje

Als een misdadiger in die tijd wordt veroordeeld dan gebeurt dat midden op een groot plein. Veel mensen willen namelijk zien hoe hij of zij wordt gestraft. Zelfs een onthoofding trekt ontzettend veel mensen. Niet alleen volwassenen, maar ook kinderen. Het is een soort familie-uitje. Als het houten schavot de dag van tevoren al is opgezet, spelen veel kinderen er op. Ze spelen dievenspeltjes, waarbij een kind de dief is en gestraft moet worden aan de schandpaal. De dag erna komen de kinderen kijken naar hoe de echte misdadiger wordt gestraft. De ouders vinden het belangrijk dat zij dit ook zien, omdat ze denken dat hun kind op het rechte pad zal blijven.

De beul aan het werk. De misdadiger zit geknield en geblinddoekt te wachten tot de beul hem het hoofd af zal slaan. Achter de soldaten staan veel mensen te kijken. Duitse prent, zestiende eeuw.

46
47
48
49
50
51
52

Het einde van de beul

Ongeveer 60 jaar later, rond 1820, vinden steeds meer mensen dat het beter is om misdadigers op te sluiten in de gevangenis. Op die manier zouden sommige mensen geholpen kunnen worden om hun leven te beteren. Rond die tijd verdwijnt dus ook langzaam het beroep van beul. In 1854 werken er nog maar twee beulen in Nederland: een in Amsterdam en een in Arnhem. In 1855 wordt echter de beul in Arnhem ontslagen. De beul van Amsterdam wordt pas in 1870 ontslagen, omdat toen de doodstraf officieel werd afgeschaft.